

efter alle muligheder for at nedbringe ventelisterne.

Så vil jeg også komme med et lille indlæg om lægerne. Jeg vil nok sige, at lægerne har meget at lære endnu, men når jeg tænker på, at da jeg var barn, var en læge en person, man dårlig turde snakke til, så vil jeg have lov at sige, at der er sket visse fremskridt i Danmark, for i dag er de fleste læger jo meget jævne og ligefremme mennesker, man kan tale med om tingene. Heldigvis har det udviklet sig sådan.

Men disse få bemærkninger til ministeren.

Jan Kjøpke Christensen (FP):

Det er ikke, fordi jeg skal skabe signalforvirring om Fremskridtspartiets holdning til dette forslag – det er ikke DSB, der er skyld i, at jeg først står her nu; det er indenrigsflyene – men jeg hørte oppe på kontoret, lige da jeg kom ind, at ministeren kom ind på ventelistesituationen. Man måtte være klar over, at vi ikke kunne afskaffe ventelistesituationen i Danmark, blev der sagt af sundhedsministeren.

Jeg vil godt i lighed med hr. Nødgaard kraftigt understrege, at jeg vil tage afstand fra hvilke som helst tiltag, hvilke som helst udtalelser, der mere eller mindre skal legalisere disse ventelister. Jeg siger ikke, at sundhedsministeren har legaliseret ventelisterne med denne her udtalelse. Men jeg mener faktisk, at vi i alt, alt for mange år har hørt alle de dér undskyldninger for ikke at afskaffe ventelisterne, og vi mener i Fremskridtspartiet i hvert fald, at det vil være fuldstændig ufornuftigt ikke at afskaffe ventelisterne. Selvfølgelig kan man ikke afskaffe dem som sådan. Der vil altid ved undersøgelser osv. være en vis ventetid, men stort set kan det lade sig gøre.

Der er jo andre lande, som vi mange gange sammenligner os med, f.eks. Frankrig. Prøv at kigge på deres ventelistesituation. Jeg kan huske, vi var dernede med Sundhedsudvalget på et vist tidspunkt, hvor sundhedsministeren blev spurgt, hvordan ventelistesituationen var. Jeg glemmer aldrig de ord, der blev sagt: at det ville være deres egen politiske dødsdom, hvis de fik ventelister i Frankrig i forhold til alvorlige sygdomme. Jeg mener faktisk, at det her med ventelister kan ordnes i en helt anden form, end det fortsat bliver i dag. Det er uacceptabelt med de lange ventelister, og det, at der er andre behandlingsformer i dag, gør jo også, at effektiviteten bliver bedre. Man kommer ind én dag, bliver behandlet og bliver

udskrevet igen. Der er jo også fordele ved, at man har alle de nye behandlingsmetoder, der gør, at man hurtigere kan blive behandlet og udskrevet. Det kan også medvirke til at få nedbragt disse ventelister meget, meget drastisk, meget mere, end det er sket.

Allerede i 1988 var vi enige om her i Folketinget, inklusive Socialdemokratiets stemmer, at støtte en dagsorden fra Fremskridtspartiet, der gik ud på at nedsætte ventetiden til maksimalt tre måneder. Siden er der faktisk ikke rigtig sket noget på dette område, og vi er alle sammen enige om, at der skal ske noget. Men det er jo amterne, der ikke formår det her, og derfor bør man trække sundhedssektoren væk fra amterne. Det bliver en lidt anden diskussion.

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt i al stilfærdighed bede om, at man ikke skævvrider det meget nuancerede synspunkt, jeg havde på ventelisterne. Jeg vil meget gerne have mig frabedt, at det, jeg sagde, bliver brugt til at konstatere, at regeringen ikke er optaget af at få ventelisterne ned. Der bliver i dag behandlet langt, langt flere patienter end på noget tidligere tidspunkt. Ventetiderne i forhold til de alvorligste sygdomme er med ekspresfart på vej nedad. Det er forskelligt fra sygdom til sygdom, det er det, men det er vel også nødvendigt at se i øjnene, at de, der står allerforrest, må være dem med de livstruende sygdomme.

Når jeg siger, at jeg gerne vil have mig frabedt, at det bliver skævvredet til, at vi bare læner os tilbage og ikke arbejder med ventelistedbringelse, så er det, fordi alle statistikker viser det modsatte. Men det, som jeg forsøgte at kalde til lidt eftertanke om, er de meget store håndbevægelser og generaliseringer, der går på, at man kan afskaffe ventelisterne fuldstændig.

Til det er mit svar, at det kunne man da godt, hvis det var et fuldstændig statisk sundhedssystem, vi havde, og også sådan, at der ikke forskedes i nye metoder og udvikling af ny medicin, men det er vel ikke det, man ønsker. Man ønsker vel ikke at sætte udviklingen i stå, for så kunne vi jo simpelt hen tælle os frem til, hvornår ventelisterne var helt afskaffede.

Det, som jeg forsøgte at sige, og det vil jeg godt gentage, er, at for hver gang vi bliver dygtigere til at helbrede et eller andet, som man tidligere overhovedet ikke kunne helbrede, og vi beslutter at tage en sådan ny behandlingsmetode i gang, har vi i samme øjeblik født en ny lang venteliste. Anderledes kan det ikke være,